

ringen til – og at Danmark også kan spille ud i den proces, som kommer efter regeringskonferencens afslutning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg gerne spørge hr. Steen Gade, om SF ikke på den måde risikerer at komme til at købe katten i sækken. For hvis nu der skulle ske det, hvad jeg inderlig ikke håber skulle ske, at SF gik hen og sagde ja til Maastricht II uden at have sikkerhed for, at udvidelsen rent faktisk kan lade sig gøre – vi har jo fået oplyst af Socialdemokratiets ordfører i dag, at det er et projekt, der har lange udsigter – står SF så ikke i den meget ubehagelige situation, at man risikerer at sige ja til en traktat, hvis hele formål man risikerer aldrig bliver opfyldt?

Hvis jeg stod i den situation, ville jeg føle, at jeg kunne risikere at købe katten i sækken. Jeg håber da ikke, at SF vil begive sig ud på en sådan vej, og jeg siger det faktisk af omsorg for SF, for jeg vil jo nødig se, at man havnede i et sådant problem.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg takker for omsorgen. Tør jeg tilføje kærlige?

Jeg skal sige, at SF køber ikke katten i sækken. Vi vurderer forhandlingsresultatet, og det er det, der forhandles. Alle ved, og alle har vidst, at åbningen over for Central- og Østeuropa ikke står på dagsordenen på regeringskonferencen. Det forhandles 6 måneder efter. På den måde er der en sammenhæng, for hvis regeringskonferencen ikke bliver færdig, så kommer vi altså heller ikke i gang med at forhandle åbning over for Central- og Østeuropa. Vi har vidst, at vi skulle i gang med at forhandle strukturreform og ændret landbrugspolitik, også efter regeringskonferencen, så deri er jo intet nyt. Vi tager stilling til det forhandlingsresultat, der ligger.

Det, jeg kan være bekymret for, er, at EU-landene ikke tager sig sammen i forhold til åbningen over for Central- og Østeuropa. Det er jeg bekymret for, og det er jo derfor, jeg også bruger kræfter i dag for at presse regeringen til at sige: Jamen så må vi jo i hvert fald i Danmark gøre, hvad vi kan for hurtigst muligt at få udviklet de nødvendige strategier. Derfor får vi en forespørgsel om Central- og Østeuropa, som SF tager initiativ til, og derfor har jeg været glad for denne debat. At vi laver et ordentligt udspil til en ændret strukturpolitik, er også en del af, at vi

kan forberede os. Men vi køber ikke katten i sækken. Vi tager stilling til de paragraffer, som statsministeren kommer hjem med midt i juni.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tror ikke, at jeg som radikal ordfører kan komme med mange nye interessante vinkler på strukturfondene i forhold til, hvad adskillige andre ordførere har været inde på allerede i dag. Jeg er enig med mine to partifæller og de to ministre, som har svaret på forespørgslen, og jeg er faktisk også enig med både Venstres, De Konservatives og SF's ordførere i meget af det, der er blevet sagt i dag.

Det Radikale Venstre har det overordnede synspunkt på strukturfondene, at vi er tilhængere af dem. Det er en hjælp til selvhjælp, det er et udtryk for en regional solidaritet, et ord, der måske er blevet lidt forslidt, men som ikke desto mindre har haft en reel betydning for de lande og de regioner, der har været modtagere af disse midler. Det er et udtryk for en fordeling mellem nogle rige lande og nogle fattige lande, mellem rige regioner og fattige regioner, og det har haft et formål. Det vidner adskillige af de resultater, der er observeret i nogle af landene, om.

Når støtten har virket, så går vi også ind for, at den så skal aftrappes og væk. Lande skal ikke permanent være på støtten. Vi går altså i Det Radikale Venstre ind for fondene, vi støtter dem principielt, og vi er for, så vi er totalt modstandere af det, der ligger i forespørgslens tekst om, at man vil afvikle strukturfondene. Det vil under ingen omstændigheder kunne ske med radikal støtte. Men det skal selvfølgelig tilpasses, når vi står over for den kæmpestore opgave, det er at udvide EU med de nye ansøgerlande fra Øst- og Centraleuropa.

I DUPI's rapport er det beskrevet, at der i hvert fald er tre ting, der skal være afklaret, inden man kan komme til nogle realiteter med resultaterne af udvidelsesforhandlingerne. Det er for det første, at regeringskonferencen skal være afsluttet med et ordentligt resultat. Der skal være en løsning på Den Økonomiske og Monetære Union, og der skal også være en løsning på de store fondes tilpasning til en eventuel udvidelse. De tre ting skal EU have på plads, som det hedder, inden man kan levere nogle ordentlige løsninger til de optagelsesforhandlinger, som jo går i gang et halvt år efter, at regeringskonferencen er afsluttet.